

KLUBOVNÍ HLASATEL

Zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře

č. 4 / 2006



Ahoj kamarádi!

Po prázdninách k vám dorazilo další číslo Klubovního hlasatele! Reportáže z táborů byste v tomhle čísle hledali marně, nemusíte však truchlit. Co nevidět se totiž můžete těšit na celý táborový speciál!

Ale co si můžete přečíst v tomhle čísle? Zejména vám přinášíme žhavé výsledky dlouhodobé hry Labyrint temného kouzelníka. Tajemnem vás naplní další díl seriálu Zahrady.

Vzorem ostatním klubům by mohl být příspěvek Ostrých šavlí, které neváhaly a napsaly jako první do Klubovního dotazníku. Proti proudu času se můžete tentokrát vydat k již zaniklému klubu Čtyři ďáblové a třešničkou na dortu je opět další díl komiksu Zatopená jeskyně.



37. BT Černí žraloci Jihlava

Jednou jsme se na výpravě vydali za město k vojenskému bunkru a zažili jsme neuvěřitelnou věc. Vyrazili jsme kolem třetí hodiny. Když jsme došli na místo, překvapil nás Adam tím, že vyndal z torny lano a chtěl sešplhat do útrob té stavby, která si vyžádala život nejednoho vojáka. Zprvu jsme mu to rozmlouvali, ale potom nás přemluvil, a tak lezli všichni kromě mne, protože jsem je musel jistit. Když na zem dostoupil poslední lezec, šli na průzkum. Nic sice nenašli, ale v poslední místnosti se podepsali na zeď. Cestou domů jsme se pak zastavili u křížku, poblíž kterého ležel pán a měl na sobě jenom čepici. Bohužel jsem na této výpravě onemocněl.

35. BT Černá hvězda Jeseník

No...myslím, že nevím co bude dál, ale jedno vím jistě. Chtěla bych pokračovat v klubaření, ale taky bych přijala další členy. Bohužel se vyskytl malý problém...

Klubovní hlasatel - zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře. Číslo 4, vyšlo **18.9. 2006**. Šéfredaktor: Adéla Vožechová - Bublina
Dále spolupracovali: Jiří Kalina - Čáp, Vojtěch Hanuš - Vojta
Ochotně přispěli: Maxwilien, Hynek Cígler - Hyňas, Petr Kuběnský - Čiki, různé kluby BS Přispěli, ani o tom neví: Milan Ducháček Nepřispěli, ale výhledově se s nimi počítá: Kawi, Stopař Evoluci v hlasateli nastartovali: Dábel a jeho otec
Foto na obálce: Radim Kejík - Rolf (taky o tom neví) Vydává Sdružení přátel Jaroslava Foglara, pošt. Schránka 245, Brno 658 45, spjf@volny.cz, www.spjf.cz. Pro kluby zdarma. Sestaveno v Brně programem Indesign, tiskne a rozšiřuje SPJF

Celý měsíc jsme neměli schůzku. Mí byl nemocný, já nemohla a Orionovi se nechtělo. Navíc mě pohltilo učení na konci roku. Teď mě čeká pět dní a končím se školou a vydám se do Itálie. Pak mě čekají neodpočinkové prázdniny(tábor,



závody...). Taky jsem se dozvěděla, že se Orion stěhuje za hory doly a já zůstanu jen s Míem. Další správou nešťastnou pro klub je, že se chci přidat ke skautům. Pro mě by to byla obrovská úleva a částečně zábava, protože vymýšlet program a pak z něho nic nemít je strašný.

vybrala Bublina

PROTI PROUDU ČASU

Zatuchlé listiny na dávno zažloutlých papírech vypadávají z přeplněných polic. Pořadače v chodbičkách bez konce, šanony, svazky a tisíce a tisíce hlášení dávno již zaniklých klubů... Kolik to papírů je v archivech našeho Sdružení! Kolik osudů se v nich skrývá! Pojd'te s námi poodhrnout tajemství dávno rozpadlých společenství chlapců a dívek, kteří již dlouhá léta před vámi zakládali své kluby... Které pravdy vyplavou napovrch tentokrát?

212. KBS Čtyři Ďáblové

Petr Kuběnský – Čiki je již uvedenou postavou v SPJF. Skoro každý o něm ví, že je starým Divochem – členem 11. KBS Dva Divoši. Málokdo ale o něm dále ví, že před tím býval ještě členem Čtyř Ďáblů, dalšího památného brněnského klubu – dnes již ovšem dávno mrtvého. Jak jeho členství u nich vypadalo? A jak fungoval celý klub?

4. prosinec 1998

Stínadelská hra v uličkách Adamova (ano, již tehdy probíhaly památná Stínadla se bouří v Adamově, pořádané 143. KBS Orion!) – chytali jsme se, ale někdo zaspal a já jsem si dobře nezapamatovala cestu ke klubovně na Kopečné, a tak jsem se ztratila ve městě. ... Vlajka snad bude brzo umístěna v naší klubovně. Naše schůze v minulém týdnu nedopadla zrovna nejlíp, ale dalo se to. Hrály jsme hry „Řekni jména“ a „Na pytláky“. Dále jsme se domlouvaly, kam přijde políčka a tak dál...

PS.: Je už 213. KBS?

22. prosinec 1998 – 5. hlášení

Činnost klubu se pomalu, ale jistě zvedá. Na minulé schůzce jsme četli druhou kapitolu z Pod junáckou vlajkou. Dále byly na řadě hry – hráli jsme „Kořítko dej mi mlíčko“, přinesl ji a navrhl Krtek. ... Brzy vás, sdružení, jistě opět navštívíme u vás v klubovně! Všechno krásné do nového roku přejí Čtyři Ďáblové – Drápek, Grizzly, Liška, Boker.

asi 24. 2. 1999

Z klubu odešel Krtek a tak jsme zbyly dvě. S Grizzlym jsme se proto rozhodli přijmout Lišku. Připravíme jí přijímací ďábelskou zkoušku. Provedeme i volbu Velkého Lucifera, který zjedná v klubu pořádek. Liška slíbila naučit nás různých značek stopařských, vyznat se v mapě. Už se těšíme na výpravy, které budeme podnikat, a na odlévání stop. Dále jsme 13. 2. podnikli výpravu na Kamenačky. ... To byla legrace! Byla tam hora sněhu na vršku kopce, která se vždy utrhl a valila se dolů jako lavina. Já jsem si klekla k ní, držíc v ruce boby. Dotkla jsem se jí, ona se utrhl a já jela i s boby dolů! ...

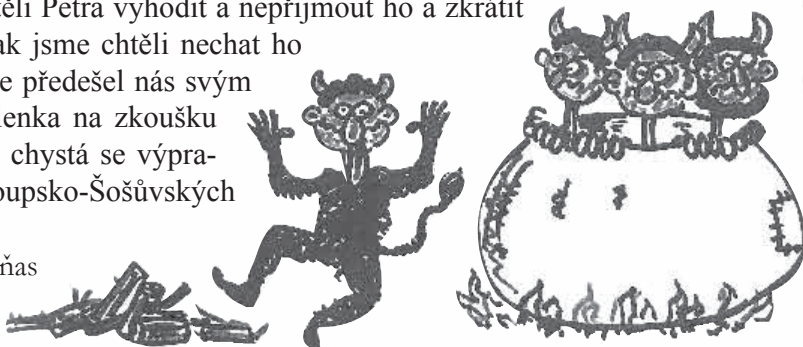
Když jsme se vraceli domů za tmy, spatřili jsme v dálce svítící město. To byl nádherný pohled!

Měsíc trávy (duben) – 1999 – 9. hlášení

A zde se v hlášení objevuje i Čiki: Petr.

V tomto měsíci jsme měli celkem 5 podniků, z toho čtyři schůzky. A dvě, na kterých jsem byla sama s Petrem, jedna bez (!) Petra a jedna s Petrem. Ty dvě poslední, až na Jitku, v plném počtu. Po mírných neshodách jsme chtěli Petra vyhodit a nepřijmout ho a zkrátit mu zkoušku na jeden měsíc, pak jsme chtěli nechat ho i další měsíc, jestli se změní, ale předešel nás svým odchodem. Nu, přibyla další členka na zkoušku – Míša. A další dobrá zpráva – chystá se výprava na Stránskou skálu a do Sloupsko-Šošůvských jeskyní!

vybral Hyňas



SMS ANKETA

Ahoj klubaři :)

Tak co myslíte, na akci jakého druhu a typu by se vám líbila nejvíce a na kterou byste s klubem určitě jeli?

V sms anketě jste odpovídali takto:

306. KBS Stříbrná letka Javorník

Asi na takovou akci, kde by se sešli všechny lidičky, které klubaření vážně zajímá. Abychom tam poznali něco nového, něco si zahrály a prostě strávily tam nádherný čas.
(HuHu)

Nejvíce se nám líbil tábor, na kterém jsme byly společně (nemůžeme posoudit ostatní, jelikož u nás se v okolí nic nekoná). Určitě bychom každé léto rády jely na tábor a určitě bychom jely na akci v našem okolí. (Drobek)

247. KBS Raráškové Rokycany

Jako akce se nám líbí sportovní turnaje, popřípadě lakrosový turnaj.

291. KBS Ostré šavle Havířov

Máme rádi akce, které po nás požadují veškeré naše psychické i fyzické síly. Vrháme se do plnění úkolů po hlavě a když to zvládneme, zahřeje nás pocit, že nejsme mantáci.

11. KBS Dva divoši Brno

Líbil by se nám vlakový druh akcí.

Otázka pro příště zní:

ŠÍŘÍTE NĚJAK KLUBOVNÍ MYŠLENKY NA VEŘEJNOSTI (ve škole, ve vašem městě, mezi ostatní...)?

CELKOVÉ BODOVÁNÍ OBOU ANKET

291. KBS Ostré šavle Havířov

*6 bodů

306. KBS Stříbrná letka Javorník

* 5 bodů

315. KBS Žlutý čtyřlístek Rousínov

*4 body

247. KBS Raráškové Rokycany

*4 body

11. KBS Dva divoši Brno

*3 body

299. KBS Tři klíče pod jasnou hvězdou Praha

*2 body

311. KBS Kondor Opatovice nad Labem

*2 body

328. KBS Limpopo Jičín

*2 body

240. KBS Mravenci Česká Skalice

*2 body

324. KBS Apačové Krasavice

*1 bod

224. KBS Jestřáb neodlétá Štětí

*1 bod

320. KBS Dobrodruzi Puklice

*1 bod

155. KBS Moravští indiáni Vyškov

*1 bod

211. KBS Hvězda severu Brno

*1 bod

Krychlík

*2 body

Veverka, Kytka, Berushka, Rolf, Dacat, Ferda, Dan, Šmoula

*1 bod

Všechny odpovědi budou uveřejněné, odborná porota (redaktoři KH) pak vyhodnotí tu nejvtipnější

a ta navíc získá bonusový bod do bodování! Pokud odpověď pošle jednotlivec, je započítán bod jeho klubu (v případě více jednotlivců z jednoho klubu pouze 1 bod) a také je mu započítán bod jako jednotlivci. Své odpovědi na sms anketu i na fotku s bublinou posílejte na číslo 777 215 830 nebo zdarma z www.oskar.cz

O JAUVAJZE SE TU
DIV NEPOPEROU A
JÁ ZŮSTANU ZASE
NA VOCET



FOTKA S BUBLINOU

ODPOVĚDI K MINULÉ FOTCE:

**ŠMOULA
(211. KBS
HVĚZDA
SEVERU)**
„ASI BYCH
MĚL ZMĚNIT
IMAGE,

JINAK O MĚ ŽÁDNÁ HOLKA ANI OKEM
NEZAVADÍ... ALE MOŽNÁ I KLUK...”

306. KBS STŘÍBRNÁ LETKA JAVORNÍK

„O JAUVAJZE SE TU DIV NEPOPEROU A JÁ
ZŮSTANU ZASE NA VOCET.”

291. KBS OSTRÉ ŠAVLE HAVÍŘOV

„PROČ ON, PROČ NE JÁ...? CO NA NĚM
TY HOLKY VIDÍ? JÁ JSEM PŘECE MNOHEM
VĚTŠÍ A SILNĚJŠÍ NEŽ ON!”

247. KBS RARÁŠKOVÉ ROKYCANY

„TEN SE MÁ, PLANTÁŽNÍK JEDEN...”

KRYCHLÍK (11. KBS DVA DIVOŠI BRNO)

„UŽ KONČÍ DEN, UŽ JE ČAS SPÁNKU.”



FOTKA S BUBLINOU PRO PŘÍŠTĚ

Z A H R A D Y (Část 4)

Hoši se tedy přemístili k onomu oknu, které se stalo jejich poslední nadějí. Jirka a dva silnější hoši se zapřeli o mříž a snažili se ji vypáčit. Šlo to ztuha, mříž tu jistě byla už nějaký ten rok. Chlapcům se do ruky nepříjemně zarývala rez, ale nevzdávali se. Asi po deseti minutách mříž přece jen trochu povolila a pak už to nebylo nic složitého. Zplesnivělá a mokrá omítka se lehce drolila, a tak byla mříž hned venku. Svatík už nervózně přešlapoval kousek od kluků, kteří postávali v okolí mříže. Věděl, že on je jejich poslední naděje, a proto nechtěl zklamat sebe ani je.

Jirka mu ještě dodal pár instrukcí a pak už ho ponechali, aby se o sebe postaral sám. Svatík



se ztěží protáhl malým okénkem a vydal se na cestu. Takže hochů ve věži zbylo o jednoho méně. Jenže nikdo jiný ven nemohl, otvor byl příliš malý, a tak nezbyvalo než spoléhat na to, že Svatík přivede pomoc. Ten se zatím potácel zšeřenými uličkami co nejrychleji pryč z Šibeničáku a z celé této části Stínadel. Všechno mu připadalo tak tajemné a cizí, ale byl rád, že cesta probíhá celkem bez obtíží. Jen tu a tam se musel občas někde skrýt v domě či průchodu, když šla velká skupinka neznámých Vontů. Když byl Svatík v Dlážděné ulici, velice si oddychl. Vždyť tahle ulice už byla pod nadvládou sdružení Vycházejícího slunce. Jenže šeredně se mýlil. Hned u konce Dlážděné, kde se zatáčelo doprava na Schody svornosti, narazil na hlídku Pavouků. Nejdřív se snažil utíkat, co mu nohy stačily, ale už byl příliš unaven po namáhavém dni a bitvě, a tak se se rozhodl pro jinou cestu - vběhl do domu...

Maxwilien

VÝVĚSKA AKCÍ

fotbalový turnaj O DIVOŠSKÝ POHÁR

Tradiční akce pro všechny
kopáristy se koná v 1.10.06 v II ho-
din v městské části Brno-Jundrov
na kopci Holedná



Kontakt: 723 910 085
(Rolf)

DOBRODRUŽSTVÍ V TEMNÝCH ULÍČKÁCH

Přijďte už v pátek **6.10.2006** nebo během
soboty **7.10.2006**. Prezentace proběhne ve
skautské klubovně v **České Skalici**, kde je
zajištěno i ubytování. Sobotní den bude ve
znamení pátrání po stínadelských symbol-
ech a hledání uličníků ve velké deskové hře.
Přibližně kolem druhé hodiny odpolední se
všichni přesunou vlakem do Trutnova, kde
proběhne hlavní část hry. Sraz před hlavní
hrou nejpozději do 15:45 na Krakonošově
náměstí. Zásoby si každý opatřuje sám.
Počítejte také s účastnickým poplatkem asi
80 Kč.

*Připravte si také stylové oblečení! Budete potřebovat
také svítilnu! Může se vám hodit i hadrová koule!*

Učte se signalizaci!

Kontakt: mravenci@tiscali.cz nebo na
adrese: Ferdinand Forró, B.Němcové 202,
552 03 Česká Skalice

Literární víkend

29. 9.-1. 10 2006

A je to tu. Jednou to přijít muselo. Vy-víte-která-akce je
konečně tady. Což je dobrá zpráva pro všechny pokoutné
psavce, mladé autory a další literární individua...chci říct
talenty.)

Kdy: akce se koná od pátku, konec bude v sobotu večer.
Na neděli je plánován už jenom návrat domů. Možná
bude ale přesunut začátek už na čtvrtek večer (je to státní
svátek). Bližší informace dostanete po přihlášení e-mailem,
sem adresujte i své reklamace.

Kde: V čajovně Halahoje v Třebíči. Jak se tam dostat
naleznete např. na www.halahoj.org

Za kolik: poplatek je 120 Kč.

Asi by se slušelo říct vo čem to je, co? Smršť písmenek,
papírů a okousaných tužek (v horším případě klávesnic),
workshopů, přednášek, diskuzních her atd. atd. už se na
vás těse. Zkusíte si nové literární postupy, slohové útvary,
psaní v týmu a hlavně budete mít možnost konfrontace s
ostatními (netěšte se, na pěsti nedojde... doufejme). Co je
však nejdůležitější:

Bude zde vyhlášeno téma nového Almanachu a jeho
první díl – Věčnost – zde bude konečně k sehnání! Všecko
se to odehraje v **čajovně Halahoje v Třebíči**. Poplatek
za ubytování bude asi 120 korunek. K dispozici je plně
vybavená kuchyňka, která se bude velmi hodit, protože
plnost vašich žaludků nám sice leží na srdci, ale rozhodně
to nemáme na starost.

Dotazy a přihlášky adresujte na cikous1@centrum.cz
Zvou vás: **Čiki, Bára a Hynek**

15. A 3. VÝROČÍ 143.KBS ORION A 288.KBS ERIDAN

Přijďte s námi oslavit výročí adamovských klubů na legendární tábořiště!
Vše se odehraje o víkendu **22. - 24. září 2006** na pravém břehu Pikáreckého
potoka, kousek od hráze rybníka Kuchyně.

Pro všechny účastníky je povinné přinést s sebou libovolné plavidlo (od na-
fukovacích rukávků po bitevní křižník). Pro hlavní skupinu kamarádů, kteří
přijedou v pátek odpoledne je připravena zajímavá terénní hra.

Každý kdo pojede v pátek by se tedy měl pokusit spojit s dalšími účastníky
a vytvořit alespoň malou skupinu (nejlépe 4 - 6 lidí), se kterou se vydá na
jednu z železničních stanic či zastávek Rožná, Křižanov, Věžná či Sklené nad
Oslavou. Pokuste se vytvořit si aspoň zhruba povědomí o tom, ze kterých
míst vyráží ostatní skupiny a podle toho vyrazit tak, abyste se blížili k Pikárci
z co nejvíce stran. Ve stanicích si vyžádejte bližší informace u výpravčího
v zastávkách hledejte v bezprostřední blízkosti nádraží. Hra skončí o půlnoci,
kdy musíte být nejpozději v táboře.

Kontakt: orion@seznam.cz

NAŠLÁPLÉ RECENZE

Nová rubrika je tady! O co půjde, asi tušíte. Budeme se vám snažit přinášet zprávy o nových i starších titulech - ať už knižních, filmových nebo hudebních. Zkusíme vás informovat o zajímavých počinech v kultuře. Budeme se snažit být objektivní, kritičtí a hlavně zábavní (holt, aby to nebyla nudka, ne?). A o čem budeme psát? To můžeme rozhodnout i vy! Pište nám, zda vám prozatím náplň vyhovuje, o čem byste zde rádi četli, čeho je tu moc a pokud s našimi názory v recenzích nesouhlasíte, taky se nám nestyďte to sdělit.

LETOPISY NARNIE: LEV, ČARODĚJNICE A SKŘÍN

V době probíhající renesance fantastického žánru se tvůrce animovaného Shreka, režisér Adamson rozhodl převést na filmové plátno svou oblíbenou knihu z dětství, Letopisy Narnie. Jak už to tak u sedmidílných cyklů bývá, začal prvním dílem, nebo alespoň prvním, který Tolkienův současník a přítel C.S.Lewis napsal (o tom, že v časové posloupnosti jde vlastně o druhý díl, snad jindy). Děj začíná v rozbombardovaném Londýně za 2.světové války. Čtyři sourozenci jsou před tímto nebezpečím poslání na venkov, do domu tajemného starého vědce, který téměř nevychází ze svého pokoje. Při hře na schovávanou se skrýje nejmladší z dětí, Lucinka, do staré šatní skříně. Netuší však, že skrze tuto almaru lze projít do kouzelné říše Narnie. Po setkání s Faunem Tumnusem se vrátí zpět a vypráví o svém zážitku ostatním. Ani nejstarší Petr jí nevěří, dokud se v zasněžených narnijských lesích neocitnou všichni. Mohlo by jít o docela pěknou procházku, kdyby neexistovalo staré proroctví, podle něhož mají právě tyto čtyři svrhnout zlou Bílou Čarodějnici a stát se právoplatnými vládci Narnie. Navíc jeden ze čtveřice, arogantní Edmund se zpočátku postaví po bok čarodějky, takže zbylé trojici nezbyvá než vyhledat strážce Narnie, Iva Aslana a vybojovat po jeho boku rozhodující bitvu. Ukázat divákům svět, ve kterém běžně potkáte kyklopy, fauny, kentaury a mluvící vlky není snadné ani levné, ale holywoodským trikovým tvůrcům se to povedlo znamenitě. Příběh je, pravda, trochu lineární a nijak nápaditý, ale smířme se s faktem, že Letopisy jsou pohádkou. Možná pro starší děti, ale přesto pohádkou. A pohádky přeci bývají jednoduché. Ze stejného důvodu smázneme tedy poznámku o plochých charakterech ústředních postav. Jedinou zaznamenanou výjimku pro mne tvoří pan Tumnus, který nejenže je rozporuplnou osobností, ale navíc i výborně zahrano. Bohužel jedinou. Kvarteto Pawenceyových působí dosti prkenně, vlastně se dá říct, že digitální zvířátka je přehrávají na celé čáře. Zvláště mluvící a nezřídka vtipkující bobry si zamilujete. Na druhou stranu je příběh prochnutý křesťanskou věroukou, což se mnohým nemusí zamlouvat, ale je pravda, že ne tak okatě jako v předloze. Zdá se mi, že jsem byl hodně kritický, ale v celkovém hodnocení zdaleka tak přísný nejsem. Mě se film přese všechny nedostatky opravdu líbil a rád si ho pustím někdy znova. Kdyby už kvůli ničemu jinému, tak kvůli krásné hudbě a panu Tumnusovi.

75 %



HARRY POTTER A OHNIVÝ POHÁR

Po shlédnutí tohoto snímku mě čekalo trpké zklamání. Už když jsem četl rozhovor s novým režisérem Mikem Newellem, v němž tvrdil, že se hodlá vydat ve stopách (dle mého názoru zprzněného) třetího dílu z dílny mexičana Cuaróna, těšil jsem se, jak ho v této recenzi roznesu na kopytech. Jenže nemůžu - proto ono zklamání. Čtvrtý díl Potterovské septalogie je totiž vynikající, rozhodně



nejlepší z celé série. Opakovat děj je zbytečné jako nosit žaludy do Řáholce, přesto to pro jistotu shrnu. Podivných okolností v kouzelnickém světě přibývá: nejdříve

útok smrtijedů na famfpálové mistrovství, poté někdo vhodí Harryho jméno do Ohnivého poháru a tím mu zajistí účast ve smrtelně nebezpečném klání tří čarodějných škol, takže bude muset bojovat s Drakem a chodit se v noci koupat a nakonec nový profesor obrany proti černé magii - mírně vyšinutý lovec černokněžníků Moody. A to ani nemluvíme o trablech okolo školního plesu, který pořádně zamíchá se vztahy uvnitř ústřední trojice. A nakonec...možná přijde i Voldemort. Zdá se toho dost, že? Přesto byly mnohé dějové linie z knihy ve scénáři vyškrtnuty. Dle mého k dobru věci. Příznivci skřítků se však své spožky nedočkají. Přibylo mnoho nových tváří a s většinou z nich měl Newell šťastnou ruku. Šampióni z Kruvalu a Krásnomůlen byli skutečně vybráni na konkurzu v Bulharsku a Francii, a ačkoli jsem se u Fleur a Cho Changové neubráníl jistěmu zklamání, naopak předavatelé Bartyho Surka, Rity Holoubkové nebo Viktora Kruma mi to bohatě vynahradili. Atmosféra filmu by se dala skutečně krájet a vypadá, že se náš trojlístek hrdinů za ty roky od prvního dílu dopracoval ke skutečnému herectví. Bez přehnaných grimas zvládají jak vtipné pasáže (a že jich není málo), tak i vážnější rovinu příběhu. Napětí se minutu za minutou stupňuje a pro ty, co nečetli knihu bude konec vktuku překvapivým rozuzlením. Dokonce jsem si po prvním shlédnutí pomyslel, že k dokonalosti filmu chybí jen stopáž Pána prstenů. Ale abych jen nechválil, vypíchnu alespoň jeden moment, kdy se snímek hodně odchýlil od knihy. Už celá počáteční atmosféra při vstupu do živého bludiště byla podivně "jiná", ale to byl možná jen můj pocit. Nicméně chvíle, kdy se dva bradavičtí šampióni málem poperou o Ohnivý pohár, je značně přitažná za vlasy. To je však jen malé minus. Kdo nového Pottera neviděl, ať to napraví a nám ostatním zbývá jen čekat jak se s Fénixovým řádem vypořádá nový režisér. Doufejme, že stejně dobře.

95 %



Vyhodnocení dlouhodobé hry

Labyrint

Temného kouzelníka



Od ledna jste se mohli na stránkách časopisu Moje 1. noviny a na internetových stránkách klubů setkávat s úkoly dlouhodobé hry Labyrint temného kouzelníka, putovat bludištěm mezi skalami, hledat klíče od černokněžnickova hradu a pokusit se do něho proniknout. Žádnému klubu se nakonec nepodařilo do cíle dorazit a po cestě posbírat všech 7 klíčů od brány, některé kluby se však zhostily plnění úkolů naplno a stačilo by jim už jen málo času.

Pro celkové vyhodnocení bylo tedy důležité, jak blízko vytouženému cíli – proniknutí do hradu, který klub byl. Hlavní byl tedy počet klíčů, nutných k otevření hradní brány. Pořadí mezi třemi kluby, které našly celkem 4 klíče pak rozhodl celkový počet bodů a - ačkoliv se to zdá neuvěřitelné – 32. OBS Barakudy z Klepačova a 328. KBS Limpopo z Jičina získaly po tři čtvrtě roce zápolení stejný počet bodů – tedy 224!

Jak najít klíče?

Stačilo odhalit trik.

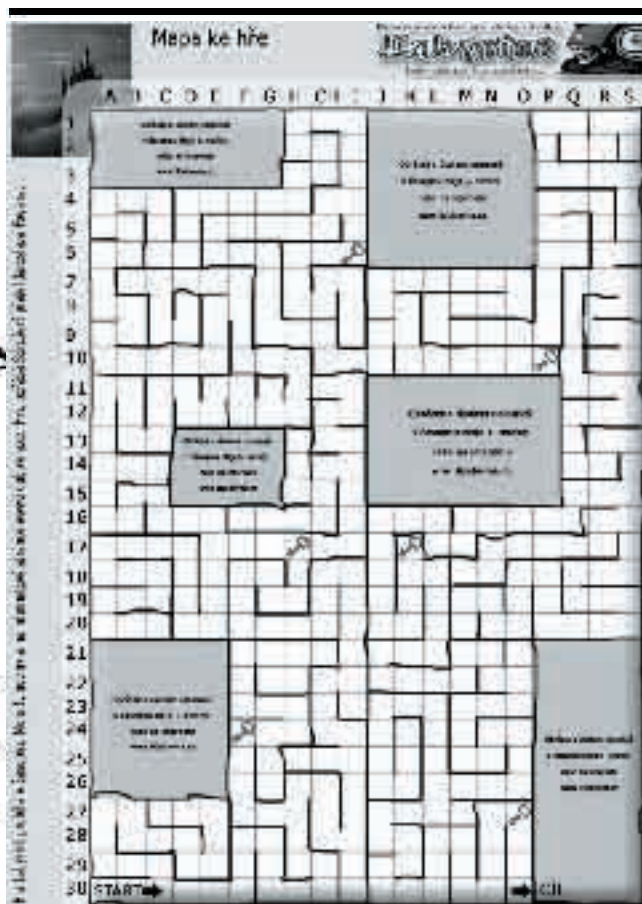
Jen některým skupinám odvážlivců, které pronikly do bludiště, se podařilo přijít na trik, podle něhož bylo možné rychle najít klíče.

V každém čísle časopisu Moje 1. noviny byla u zadání úkolů malá mapka s jednou šestinou labyrintu. Přímou v této mapce pak bylo možné najít zakreslené umístění tolik hledaného klíče. Kdo toto odhalil včas, mohl si ušetřit zdlouhavé procházení všech políček labyrintu.

A kde tedy všech 7 klíčů bylo? Podívejte se na mapku na protější stránce.

Pořadí	Klub	klíčů	bodů	pole
1.	306. KBS (I) Stříbrná letka, Javorník	4	289	J9
2.-3.	328. KBS Limpopo, Jičín	4	224	O8
2.-3.	32. OBS Barakudy, Klepačov	4	224	F6
4.	291. KBS (II) Ostré šavle, Havířov	3	327	E6
5.	333. KBS Tajemná kočka, Prostějov	3	284	D8
6.	331. KBS Zajíci, Česká Skalice	1	77	CH21
7.	323. KBS Já a pes, Praha	0	76	Z30
8.	334. KBS Strážci Slunce, Vyškov	0	46	Z30
9.	300. KBS Stříbrný plamen, Praha	0	39	Z30
10.	11. KBS (I) Dva divoši, Brno	0	25	Z30
11.	0. DK Polární zář, Kovářov	0	19	Z30





Vítězným klubům za 1., 2. a 3. místo blahopřejeme a samozřejmě posíláme nenahraditelnou klubářskou knihu Výpravy za dobrodružstvím od Miloše Zapletala, samozřejmě s cenami nezapomeneme ani na ostatní účastníky, stejně jako s hodnocením na výroční glejty, o kterém si přečtete v příštím čísle Klubovního hlasatele.

Všem kteří poctivě a s nadšením soutěžili a nezahláli navíc držíme palce, protože od **1. října 2006 budou všechny kluby moci opět změřit síly v dlouhodobé hře:**

Do hry se navíc přihlásily tyto kluby, které však nezískaly žádný bod: 299. KBS Tři klíče, Praha; 327. KBS Jestřábi, Cerekvice nad Bystřicí; 143. KBS (I) Orion, Adamov; 326. KBS Měsíční záře, Hradec Králové; 319. KBS Vlčici, Trutnov; 240. KBS (II) Mravenci, Česká Skalice; 322. KBS Bílí tesáci, Trutnov; 0. KBS Nováčci, Praha a 330. KBS Studeňáci, Studénka. Doufejme, že příště se do dlouhodobky pustí i tyto kluby a nezůstanou opět jen u siláckých řečí.

Několik dalších údajů

- Nejvíce bodů získal 291. KBS (II) Ostré šavle z Havířova.
- Celkem bylo různými kluby splněno 122 úkolů.
- Maximální počet bodů mohl být 590.
- Nejvíce úkolů splnily 291. KBS (II) Ostré šavle a 306. KBS (I) Stříbrná letka (20 úkolů).
- Nejvíce úkolů v řadě za sebou splnil 333. KBS Tajemná kočka (17 úkolů).
- Nejvíce bodů bylo přiděleno celkem za klíč 2b – legenda (250 bodů) a 4a – výprava (244 bodů).
- Nejméně bodů bylo přiděleno za klíč 6d – hvězda ze sirek a 7b – dodělávky a hlášení (0 bodů).



BOBŘÍ STOPOU



KLUBOVNÍ DOTAZNÍK

291.KBS OSTRÉ ŠAVLE

Haviřov

Vznik klubu.

Na vzniku našeho klubu se podílel podstatnou měrou náš patron Jarda. O existenci Sdružení přátel Jaroslava Foglara věděl od doby, kdy dostal nulté číslo Bobří stopy. Takže prakticky od začátku. V roce 2001 doporučil děvčatům z bývalého 1.dívčího oddílu skautek Haviřov, aby vstoupily do SPJF a založily si klub. Ty toto učinily a založily klub Slunovrat. Následně se náš budoucí patron zúčastnil několika velkých akcí SPJF (např. Pána prstenů v Třebíči) a zaujala jej myšlenka podnítit vznik nového klubu dětí v Haviřově. Jelikož již předtím ve spolupráci s knihovnicemi Městské knihovny v Haviřově pomáhal připravovat spoustu velkých akcí pro dětské čtenáře, využil těchto příležitostí a vytypoval si možné nadšence a zájemce o činnost v klubu. (Bylo to především na těchto akcích: Rychlé šípky v knihovně, Středověké klání na hradě Helfštýn, Hon na Široka.)

V květnu 2003 se zájemci sešli v knihovně a za datum vzniku klubu se považuje den **1.9.2003**, kdy se konala první schůzka klubu. Zakládající členové byli: Alice Žáková, Maruška Slovíková, Zdeňka Agácová, Přemek Šimon, Jakub Jones, Petr Stankuš, Janek Pospíšil, Jarda Mažár a patron. O názvu klubu se nějakou dobu uvažovalo, pak to vyřešil Přemek, který si zjevně vzpomněl na četné množství různých zbraní svého tatíka a navrhl: „Co kdybychom si říkali Ostré šavle?“ Nikdo nebyl proti a tak byl název přijat.

Do SPJF jsme se přihlásili až na začátku roku 2004, až jsme se

na tomto všichni domluvili.

Od těch dob prošel náš klub rozličnými údobími, počet členů stoupal až na třináct a zase klesal až na pět a zase stoupal.... Ještě k těm členům, měli bychom totiž vysvětlit, že máme tříměsíční zkušební období pro každého nováčka (včetně na začátku pro zakládající členy klubu), kterým musí každý úspěšně projít, aby poté mohl skládat slib klubu a teprve pak je opravdovým a stálým členem klubu se všemi výhodami a povinnostmi...

Když říkáme úspěšně projít zkušebním obdobím, myslíme tím nejenom fyzicky být na akcích



Jako Rychlé Šípky

klubu (i když docházka je velmi důležitá), ale rovněž zájem člena o činnost klubu a jeho chování musí být na dobré úrovni. Teprve když se stálí členové klubu vyjádří, že nováček je hoden toho, aby složil slib klubu, proběhne tento obřad. Mnozí členové byli v klubu dlouho a mety klubovního slibu nedosáhli, ať už kvůli nedostatečnému zájmu o činnost v něm, slabší docházce na akce klubu či díky nekamáráckému a nedobrému chování k ostatním.... (Například Pét'a S. byl členem klubu téměř dva roky, ale ke složení slibu se nikdy nedopracoval.)

V současnosti máme šest členů a patrona, (jedná se o pět stálých členů a jednoho nováčka.)

Jsou to vedoucí klubu Maruška Slovíková, zástupce vedoucího Alice Žáková, ohnivec Přemek Šimon, Karel Žaludek, Vojta Prokop a Vítek Filip.

Naše aktivity v činnosti klubu jsou nastíněny zhruba takto: Maruška a Alice připravují nejčastěji program na schůzky a někdy i program větších akcí, Přemek vykonává obřadní funkce u slavnostních i pracovní povinnosti u užitkových ohňů, Karel spolupracuje na tzv. manuálních aktivitách klubu, (rukodělné práce, atd.), Vojta a Vítek jsou pověřováni dílčími úkoly v činnostech klubu a patron často přispívá k programu schůzek i větších akcí.

(Navíc zajišťuje a organizuje většinu velkých akcí klubu, např. výlety, vícedenní výpravy a tábory. Krom toho je v nutných případech pohonem a motorem klubu a u nesmyslů či nebezpečných aktivit má právo „Veta.“)

Všichni členové klubu se střídají v psaní hlášení pro SPJF a dle možností a svých schopností podporují aktivity našeho klubu.

Scházíme se jednou týdně na schůzkách, nyní je to vždy ve středu, v průměru jednou za 14 dní máme větší akci (vycházku, brigádu, výlet.) Naše podniky si od začátku čísujeme (podle Jestřáby), dnešní schůzka má číslo 169. Rovněž si vedeme záznamy ke všem akcím klubu.

Klubovní věc: původně jsme se scházeli v klubovně v knihovně a to asi rok a půl (výhoda byla občasný přísun nových zájemců o klub od našich knihovnic, nevýhoda, že jsme si nemohli nic nechat v klubovně, protože v ostatní dny tam chodily volně nejrozumnější děti z knihovny). Takže klubovnou byla pouze běžně zařízená místnost, do které jsme si vždy na začátku schůzky přinesli klubovou nástěnku a na konci schůzky jsme si ji zase odnesli do skladu.)

Nyní máme klubovnu v bytě patrona (jedna místnost). Tato klubovna má sice léty krátkou, ale slavnou historii...

Scházeli se v ní bývalí skauti z patronova 13. oddílu (který kdysi vedl), občas se v ní sejdou členové

volného klubu vodáků (přátelé patrona), scházely se v ní také v minulosti skautky 1.dívčího oddílu



Jarda- patron 291.KBS Ostré šavle

(o kterých již zde byla řeč), pozdější členky klubu Slunovrat. I nyní se zde někdy sejdou šermíři a šermířky ze SHS TIZON, když s nimi patron připravuje vystoupení či jinou akci. Ovšem dnes patří klubovna především nám, klubu Ostré šavle. (Přesto se dá říci, že každá skupina, která se zde scházela, vtiskla klubovně svou pečeť.)

Náš klub má také prakticky od svého začátku svůj znak, jehož autorkou je Alice...

Také máme svojí kroniku, na tu ovšem moc pyšní nejsme, protože ji nejsme schopni pravidelně dopisovat a máme v ní značný skluz...

Klub má rovněž svou jednoduchou vlajku se znakem klubu a názvem, kterou vyrobila bývalá členka Zdeňka, a také většina členů klubu vlastní trička, na které Maruška a Alice napsaly pokřik klubu. Klubovní pokřik zní:

**MY JSME ŠAVLE OSTRÉ,
ŘÍKÁME TO POSTĚ,
BOBŘÍKY LOVÍME
A PŘÍRODU CHRÁNÍME!**

Klubovních tajných míst máme několik, nejdůležitější jsou však dvě. Altánek u kterého začínáme většinu našich vycházek a podobných akcí (je to nejčastější místo srazu klubu) a mocný starý strom klubu u jehož kořenů je zakopána klubovní listina úmluvy....

Další důležitou věcí našeho klubu je každoměsíční bodování, které provádí patron a v němž se zhodnotí jak se kdo snažil

v klubovní činnosti v daném měsíci. Nejpodstatnější složkou je docházka na akce a tzv. klasika, to jsou deníky členů, KPZ a vázačky neboť ten kdo má vše stanovené v klasice na akci s sebou získává bodíky... Sem patří samozřejmě i body získané v různých klubových závodech, testech a soutěžích a taky bodíky za práci pro klub. Naopak za špatné chování může člen dostat záporné body (např. za hrubou mluvu či nekamrádské chování), které mu celkový výsledek bodování sníží (kdysi toto občas v klubu bývalo, nyní jsou záporné body již spíše výjimkou). Patron připraví nakopírované kartičky s dobrodružnou tematikou na které dopíše název klubu, měsíc a rok bodování a jméno člena a jeho umístění v klubu a celkový výsledek bodů. Dle maximálně dosažených možných bodů prvního člena v měsíčním bodování se odvíjí barva rámečku kartičky. Nejlepší výsledek bodů a jemu blízké mají zlatý rám, to jsou tahouni, esa klubu pak následují slabší, spíše průměrné výsledky, to jsou modré rámky, což znamená průměrný ničím nevybočující výkon klubaře a má-li někdo velmi slabý bodový zisk v měsíci, tedy kartička má černý rám a dotýčný se v tomto období jeví jako brzda klubu, který svým výkonem nijak klub nepodpořil...

(Pochopitelně pokud má někdo závažný důvod – nemoc apod. pak se toto uvede při hodnocení jako nezaviněná záležitost.) I toto je nápad, který jsme převzali od Jestřába a patron jej uplatňuje v klubu. Navíc, kdo vítězí v bodování, získává tři kartičky ulčovky do své sbírky, druhý získá dvě a třetí jednu (ostatní nic). Kromě pravidelných měsíčních bodování se provádí ještě slavnostní celoroční bodování a to je v klubu velká událost... A vítěz takového bodování může být na svůj výkon opravdu hrdý!

Zatím máme dva vítěze a to Přemka za rok 2003/2004 a Marušku za rok 2004/2005.

Za pár měsíců již bude

znám vítěz třetí (vyhodnocení je vždy k 1.9. ke vzniku klubu). Tady jsou již pro většinu zdatných klubařů i věčné ceny a hromada ulčovek !!! Navíc je vítěz slavnostně zapsán na věčné časy na Čestnou plakku nejlepších klubařů Ostrých šavlí a tato visí na klubové vývěsce.

Hodnocení přispívá k většímu zájmu o činnost klubu a konkrétně například výrazně zvýšilo docházku členů na akce klubu (jsou tací borci, kteří mají vycházku takřka 100% a nejradyji by se účastnili i při těžké nemoci a s vysokou teplotou, čili neexistuje téměř nic co by jim zabránilo v účasti na akci, snad kromě VETA patrona ve výše uvedeném případě.)

Dále taktéž zamezilo hrubší mluvě mezi členy klubu i navenek, a celkově zlepšilo chování členů klubu (typickým příkladem tohoto je např. nováček Vítek, lidem klubovým zvaný Krtek, jehož chování se lepší takřka viditelně schůzku od schůzky).

Proto můžeme klubařům takového bodování v klubu jen a jen doporučit!

Mimo výše uvedeného máme v klubu různé speciální zkoušky a pocty, ale o tom snad někdy příště...

Samozřejmě také lovíme v klubu 13.bobříků Jaroslava Foglara a můžeme se pochlubit, že ne jeden bobřík již byl zdolán ! Na druhou stranu, někteří jsou strašně těžcí...

V závěru bychom uvedli, že sice máme méně členů než leckdy dříve, ale za to se jedná o členy spolehlivé, vesměs klubovní veterány a borce ošlehané, tedy vyzkoušené, prostě zlaté jádro klubu (Toto poslední hodnocení uvádím já, patron klubu Ostrých šavlí Jarda, to abyste si vy ostatní nemysleli, že členové našeho klubu takhle sami sebe chválí...)

PS: Málem bychom zapomněli, autorem našeho pokřiku je bývalý člen Janek. Neboť komu čest tomu čest.